

Isten missziója, 1. rész

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 3:9-15; 28:15; 2Mózes 29:43, 45;
Máté 1:18-23; János 1:14-18; 3:16; 14:1-3

„Az ÚR Isten pedig hívta az embert, és azt mondta neki: Hol vagy” (1Móz 3:9, ÚRK)?

Isten a forrása és a célja a missziónak, ami nem Ábrám elhívásával vette kezdetét (1Móz 12:1-4) és nem a kivonulással (2Móz 12:31-42), de még csak nem is Jézus földre jövetelével (Mt 1:18-25), sem Pál missziós útjaival (ApCsel 13:4-14:26). A misszió Istennel kezdődött, amikor megteremtette a világegyetemet, ill. amikor később embert alkotott (1Móz 1:26-27).

A Szentírásban látjuk Istent, aki tudatosan felénk nyújtja kezét és vágyik rá, hogy a gyermekeivel legyen. A kezdet kezdetén kapcsolatot épített ki Ádámmal és Évával. Még a bűn után is folytatta küldetését, de akkor már azért, hogy újraépítse a kapcsolatot az emberiséggel. Az idők végén Isten küldetése eléri célját (Jelenések 21-22. fejezet), ez motiváljon bennünket is az örökkévaló üzenet hirdetésében (Jel 14:6-7)! Minden missziós törekvés alapja a Teremtővel való kapcsolat, miközben helyesen értjük Isten missziójának valódi természetét és jellemzőit. Mielőtt azonban felmérhetnénk Isten küldetését, életbevágó, hogy jobban értsük a misszió Istenét.

ISTEN, AKI KEZÉT NYÚJTJA FELÉNK

Isten a saját képére és hasonlatosságára alkotott minket, majd egy tökéletes világot adott nekünk. Azt szerette volna, ha tökéletes kapcsolatban élünk vele, olyanban, aminek középpontjában az Ő legértékesebb tulajdonsága, a szeretet található. Mivel a szeretetnek valódinak kell lennie, egy másik értékes ajándékot is adott: a szabad akaratot, hogy szabadon választhassuk meg az utat, amelyen járunk. Egyértelmű tanácsokkal is ellátta Ádámot és Évát annak veszélyéről és halálos következményéről, ami az engedetlenséggel jár (1Móz 2:16). Sátán azonban megtévesztéssel győzte meg Évát, amikor elhitette vele, hogy minden rossz következmény nélkül ehét a jó és a gonosz tudásának a fájáról. Istennek ellentmondva azt állította, hogy „*olyanok lesztek, mint az Isten: jónak és gonosznak tudói*” (1Móz 3:5, ÚRK).

Sajnos Éva úgy döntött, hogy eszik a gyümölcsből és ad Ádámnak is. A tökéletes teremtés ekkortól bűnnel szennyeződött. Ez a pillanat megváltoztatta Isten eredeti tervét és szándékát az újonnan teremtett földre vonatkozóan. A megváltás missziója, amelyet „*a világ teremtése előtt*” (Ef 1:4) elhatározott, életbe lépett.

Olvassuk el 1Móz 3:9-15 verseit! Mik voltak Isten első szavai Ádámmal a bukás után, és miért olyan jelentőségteljes ez a kijelentés teológiailag még ma is?

Isten természetesen pontosan tudta, hol van az emberpár. A félelem hatása alá került Ádámnak és Évának látnia kellett, hogy mi is történik. Szükségük volt a szembesítésre, hogy megértsék bűnük szörnyű következményeit. Sántát is le kellett győzni. Ennek érdekében Isten elkezdte bemutatni nekik a misszióját: a megváltás tervét (lásd 1Móz 3:14-15), az egyetlen reményt, amivel végül „*megbékéltette magát a világot*” (2Kor 5:19).

Nem kerülheti el a figyelmünket, hogy Isten, mielőtt szembesíti az elbukott embereket a következményekkel és a békéltetés ígérését adja, keresi őket. Ádámnak feltett kérdése a nyilvánvalóan reménytelen helyzetük ellenére két dolgot mutat: az ember bukott állapotát és Isten missziós természetét. Elvesztettek vagyunk, végletesen Isten megváltására szorulva. Ő az, aki megtalál, hogy megmentsen bennünket és velünk legyen.

Isten mindig felteszi a kérdést: „Merre vagy?” Mit jelent ez a személyes életedben, és hogyan válaszolsz?

ISTEN, AKI VÁGYIK RÁ, HOGY VELÜNK LEGYEN

Olvassuk el 1Móz 17:7, 26:3 és 28:15 verseit! Mi volt az Ábrahámnak és leszármazottainak tett ígéret középpontjában ezekben a versekben?

Az ótestamentumi beszámolókból Isten folyamatosan cselekszik, hogy elérje missziós céljait. Az özönvíz után Babel népe elhatározta: egy helyre gyűlnek össze, hogy építsenek egy várost és tornyot, ami majd felér az egekig. Isten azonban közbelépett, összezavarta a nyelvüket és szétszórta őket az egész földön (1Móz 11:1-9). Később kibővítette misszióját, elhívta Ábrámot (aki aztán Ábrahám lett), hogy áldásainak csatornája legyen az egész föld számára (1Móz 12:1-3). A neki és leszármazottainak tett ígéretekből egy kiemelkedik. Isten többször is hangsúlyozta: „*Istened legyek neked*”; „*Istenük leszek*”; „*én veled leszek*”; „*én veled vagyok*” (lásd 1Móz 17:7-8; 26:3; 28:15, ÚRK).

Azután a történelem haladt tovább, József Egyiptomba került, mint eszköz Isten népének megváltására. Minden tapasztalatában – még a legnehezebb élethelyzetekben is – megerősít minket a Biblia, hogy „*az ÚR Józseffel volt*” (1Móz 39:2, 21, 23, ÚRK).

Generációkkal később, missziójának betöltéseként, Isten elküldte Mózeszt a fáraóhoz, hogy szabadítsa ki népét az egyiptomi rabszolgaságból. Előtte azt mondta neki: „*Én veled leszek*” (2Móz 3:12, ÚRK)!

Jahve időről időre kifejezte mély vágyakozását, hogy népével legyen. Olvassuk el 2Móz 29:43, 45 verseit! Mi volt az egyik fő célja az ószövetségi szentélynek? Isten elhatározta, hogy másféleképpen is a népével lesz. Megerősítette Mózesnek, hogy Izrael népe között akar lakni a szent sátorban. Az abban folyó, nagyon is céltudatosan megalkotott rendszer missziójának végső megoldására mutat: Jézus Krisztusra. „Az áldozati ajándékok és a zsidó papi rendszer célja az volt, hogy bemutassa Krisztus közbenjáró munkáját és halálát. Mindezeknek a ceremóniális cselekménynek nincs értelme, jelentése, csak akkor, ha Krisztushoz kapcsolódnak” (Ellen G. White: *The Advent Review and Herald of the Sabbath*. 1872. december 17.).

Hogyan tapasztaltad már Isten jelenlétét az életedben?

ISTEN, AKI EGGYÉ LETT VELÜNK

Az Ótestamentum elénk tárja, hogyan kezdte el a Teremtő megvalósítani a tervét egy népen keresztül, akiknek az volt a feladata, hogy bemutassák a világnak Uruk természetét és célját. Isten mindent a missziós stratégiája alapján cselekedett. Ézsaiás által elmondta: „...*én vagyok az Isten, nincsen más; Isten vagyok, nincs hozzám hasonló! Kezdetől fogva közöltem, hogy mi lesz a jövődő... Tanácsom megáll, és véghezviszem minden szándékomat*” (Ézs 46:9-10, ÚRK).

Az Újszövetségben új dimenzióba lép Isten vágya, hogy az emberiséggel legyen. Jézus emberré válása, ami az Édenben még csak ígéret volt (1Móz 3:15), akkor valósággá vált.

Olvassuk el Jézus születésének történetét Mt 1:18-23 szakaszában! Milyen alapvető dolgokról számol be a történet Istennel kapcsolatban?

„*Velünk az Isten*” - Immánuel. Isten a népe között élt a szentély által, ekkor pedig közöttük lakozott a Názáreti Jézus fizikai valóságában. Jézus születésével Isten igen konkrét módon mutatta be vágyát, hogy velünk legyen természetében és küldetésében: Isten Fia teljesen emberi és teljesen isteni volt. Ő erősítette meg: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csakis én általam*” (Jn 14:6, ÚRK).

Olvassuk el Jn 1:14-18 verseit! Mit tanulhatunk meg Krisztus testteléséből Isten köztünk végzett missziójáról?

Isten haladt előre a missziójában, majd Jézus által megjelent testben a népe között. Amikor látták „...*az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal*” (Jn 1:14, ÚRK), beteljesedett az Ószövetség próféciája az isteni tervvel összhangban: eggyé vált velünk, mégpedig emberi testben. A misszió Istene folyamatosan véghez vitte céljait.

Gondold végig, milyen nagy Isten szeretete, ha képes volt emberi testben eljönni hozzánk! Milyen választ váltson ez ki belőlünk, különösen a mások felé irányuló küldetésünk terén?

A MINDIG VELÜNK LÉVŐ ISTEN

Jézus élete és szolgálata Isten legfőbb kinyilatkoztatása. Három év alatt képes volt többet megmutatni magából, hogy ki is Ő valójában és miről szól a küldetése, mint korábban bármikor. Krisztus volt a tökéletes „képe a láthatatlan Istennek”, hogy „benne lakozzék az egész teljesség”, és „általa békéltessen meg mindent magával... vére által” (Kol 1:15, 19-20, ÚRK). Krisztusban feltárult Isten missziós természete. Maga Jézus jelentette ki: „Mert azért jött az Emberfia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett” (Lk 19:10, ÚRK).

Olvassuk el és alaposan gondoljuk végig Jn 3:16 versét! Hogyan lép kölcsönhatásba Isten szeretete és küldetése ebben a kijelentésben?

Jézus szolgálatának későbbi részében, amikor közeledett életének utolsó hete, az emberiség végső sorsa volt a tét. A napok eseményei a múltban kijelentett reményteljes jövő elvárásaihoz kapcsolódtak. A húsvét ünnepe alatt – ami az egyiptomi elnyomásból való szabadulásra mutatott – Krisztus, a testté lett Isten feladta az életét, hogy megszabadítson bennünket a bűn rabságából. Pál ezt írja: „Mert azt, aki bünt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne” (2Kor 5:21, ÚRK).

Olvassuk el Mt 28:18-20 verseit! Milyen ígéretet találunk a nagy misszióparancsban? Miként ad ez bizonyosságot számunkra, amikor bekapcsolódunk Isten missziójába?

Krisztus halála része, de nem a vége volt a békéltetés folyamatának. Feláldozása által Jézus legyőzte a halált, és neki „adatott minden hatalom mennyen és földön” (Mt 28:18). Ennek alapján bizta meg minden követőjét, hogy tegyenek tanítványokká másokat is: „Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Mt 28:20, ÚRK).

Hogyan tapasztaltad eddigi missziós törekvéseidben Jézus ígéretét, hogy „veletek vagyok minden napon”?

ISTEN, AKI VISSZAJÖN ÉRTÜNK

Olvassuk el Jn 14:1-3 verseit! Hogyan kapcsolódnak az olvasottak a Szentírás végidei üzenetéhez?

Jézus egyik legfontosabb ígérete az az áldott remény, amelyben tükröződik a Teremtő vágya, hogy velünk szeretne lenni az örökkévalóságban is. Ezt mondta: „...ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek” (Jn 14:3). János apostol szerint ez az ígélet biztosan megvalósul: „Hallottam, amint a trón felől egy hatalmas hang ezt mondta: *Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és velük lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük*” (Jel 21:3, ÚRK).

„A megváltás munkája befejeződik. Ott, ahol eláradt a bűn, Isten kegyelme még bőségesebb lesz. A földet – amit Sátán magának igényel – Isten nemcsak megváltja, hanem meg is dicsőíti... Itt, ahol Isten Fia emberi testben sátorozott, ahol a dicsőség Királya élt, szenvedett és meghalt – amikor mindent megújít –, itt lesz *»Isten sátora az emberekkel... és velük lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük, az ő Istenük«* (Jel 21:3). A megváltottak pedig a végtelen korszakokon át – miközben az Úr világosságában járnak – dicsőíteni fogják Őt kimondhatatlan ajándékáért” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 18. o.).

Itt rajzolódik ki a megváltás legszebb képe. A misszió Istenének végül teljesül a vágya, hogy örökké együtt legyen a gyermekeivel. Milyen hatalmas kiváltság, hogy részesei lehetünk ennek!

Heti kihívás: Ebben a negyedévben folyamatosan arra hívunk, hogy lépj be Isten missziójába. Ez lehetőséget kínál, hogy lásd és tapasztald a misszió Istenét, amint az életedben munkálkodik. Elj a pillanat lehetőségével, állj a vártán, légy kész arra, hogy hetente megoszd mindazt, amit tanultál az osztályodban! **Kihívásra fel!** – ez a rész arra bátorít, hogy még jobban elkötelezd magad Isten missziójában.

Kihívás: A következő hét minden napján imádkozz azért, hogy Isten te-
gyen késszé bekapcsolódní missziójába!

Kihívásra fel! Gondolj valakire, akit nem igazán ismersz – egy szomszédra, munkatársra, üzletvezetőre, buszsofőrre, gondnokra stb. Kezdj el naponta imádkozni érte!

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: „Megváltásunk terve nem Ádám bukása után született. »*Ama titoknak kijelentése*« volt, »*amely örök időtől fogva el volt hallgatva*« (Róm 16:25). Azok az elvek tárulkoztak fel általa, melyek öröktől fogva Isten trónjának alapzatát alkották. Isten és Krisztus kezdetől tudtak Sátán hitehagyásáról, elpártolásáról, és arról, hogy az ember is elbukik a hitehagyó megtévesztő befolyása miatt. Nem Isten rendelkezett úgy, hogy legyen bűn. De létrejöttét előre látta, és gondoskodott e rettenetes veszély fogadtatásáról és leküzdéséről. Végtelen volt a világ iránti szeretete, ezért kötelezettséget vállalt arra, hogy odaadja egyszülött Fiát: »*ha valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen*« (Jn 3:16)» (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 13-14. o.).

„Krisztus nem monda tanítványainak, hogy munkájuk könnyű lesz. Megmutatta a gonosz szövetségeseinek felvonulását ellenük... Ebben a harcban azonban nem lesznek egyedül. Biztosította őket, hogy velük lesz; és ha hitel mennek előre, a Mindenható pajzsa alatt haladnak... Amíg szavának engedelmeskednek és vele egyetértésben dolgoznak, nem vallanak kudarcot. *Menjetek el minden néphez!* – hagyta meg nekik. Menjetek a föld legtávolabbi lakott részeibe, és legyetek biztosak, ott is veletek lesztek! Hittel és bizalommal dolgozzatok, mert sosem hagylak el benneteket! Mindenkor veletek lesztek, segíték kötelességeitek teljesítésében, vezetlek, vigasztallak, megszentellek, támogatlak benneteket: eredményessé teszem beszédeket, mely az emberek figyelmét a menny felé irányítja» (Ellen G. White: *Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 19. o.).

Megbeszélendő kérdések:

1. Gondold végig, miért nem ezek voltak Isten első szavai az elbukott emberhez: „Mit tettél?” „Miért nem engedelmeskedtél?” Ehelyett ezt mondta: „*Hol vagy?*” Milyen vigaszt adhat nekünk ez Isten velünk és szereteteinkkel kapcsolatos szándékait illetően?
2. Gondold végig, mit jelent az, hogy Jézusban maga Isten jött el a földre a megmentésünkért! Krisztus a kereszten Isten legfőbb kinyilatkoztatása volt arról, hogy Ő a misszió Istene. Mit árul el ez számunkra a jelleméről?
3. A misszió Istene. Ezért lát el eszközökkel és erősít meg mindenkit erre a feladatra. Ennek fényében, amikor az egész világunkat érintő kihívásra tekintesz, miként tudod kezelni a félelem érzését, miszerint „ehhez én kevés vagyok”?

JÉZUS KÖZEL!

„Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő énvelem” (Jel 3:20).

„Az idő közel van. A jelek azt mutatják, hogy nagy és ünnepélyes események küszöbén állunk. Világunkban minden mozgásban van. Szemünk előtt teljeseznek be Megváltónk jövendölései, amelyek megelőzik eljövételét. »Hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről... Mert nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen; és lesznek éhségek és döghalálok, és földindulások mindenfelé« (Mt 24:6-7).

A jelen minden élő számára végtelenül fontos idő. Uralkodók és államférfiak, bizalmi és hatalmat jelentő pozícióikban levő emberek, minden társadalmi osztályban a gondolkozó nők és férfiak figyelemmel kísérik a körülöttünk végbemenő eseményeket. Látják a nemzetek közötti feszült, nyugtalan viszonyt. Figyelik azt az erőt, amely birtokba vesz minden földi elemet, és felismerik, hogy valami nagy, döntő dolog van készülöben; hogy a világ rendkívüli válság előtt áll.

Az angyalok most még visszatartják a viszály szeleit, hogy ne fújjanak addig, amíg a világot nem figyelmeztették a közelgő ítéletre. Viharfelhők gyülekeznek, már-már kitör a vihar a földön, és amikor Isten megparancsolja angyalainak, hogy engedjék el a szeleket, olyan küzdelem lesz, amelyet toll nem tud leírni.

Egyedül a Biblia ad helyes képet ezekről a dolgokról... Ránk, akik a végső események beteljesedésének küszöbén élünk, ezek a kijelentések milyen hatással vannak? Mennyire érdekel bennünket mindaz, amire Isten gyermekei vártak, figyeltek, ami után vágyakoztak...” (Ellen G. White: *Előtted az élet. Nevelés.* Budapest, 1992, Advent Kiadó, 179-182. o.)?